

Poznej krásy své Vlasty - Nekuda, Luděk

Často na cestu se dávám,
za krásami své Vlasty.
Mám sice mapu, však,
když nevím, tak se zeptám. Víím, kde najdu Rulík zlomocný
a kde medové plásty.
Nad místy známími
pak okouzleně šeptám:

Vím, kde najdu Rulík zlomocný
a kde medové plásty.
Nad místy známími
pak okouzleně šeptám:

Tvá Kardašova Řečice až zašeptá mi Skuteč,
jak pes ti Pacov dám.
Budu ti nad Nežárkou držet Stráž
a ty tam za mnou uteč,
jsem Slaný, když jsem sám.
Pak tam, kde Golč míval svůj Jeníkov,
chci Beroun, v němž si Velím.
Na Protivín už nemáš slov,
tak Libeň nebo střelím.

Když mé oči to tvé Nitry nahlédnou,
chci pro svůj Tišnov tebou Zvolen být.
A smět Lokte tvého
současně se dotýkat i kolen,
pro Těšín svůj i klid.
Je láska Cheb náš vezdejší
a já jsem Kuba, buď má Huť.
Prachatice jsou vedlejší,
teď na Milevsku buď.

Často na cestu se dávám,
za krásami své Vlasty.
Mám sice mapu,
však, když nevím, tak se zeptám

Vím, kde najdu Rulík zlomocný
a kde medové plásty.
Nad místy známími
pak okouzleně šeptám:

Do tvých očí Hlubokých nad Vltavou
jsem vhozen jako disk, diskovrhem.
Sním tě, ty mé Stříbro, láskou s chutí hltavou,
jsem Vlkov nad Oškobrhem.
Máš v očích Žiar nad Hronom,
jsem z nich Nová Paka, tam mě muč.
Když cit mě skop, tak ty mě nad Sázavou Zruč.

Tak, Dunaj holka do Dyje,
než budeš Stará Turá,
než Staříč zavře Klec.
Než řeknem lásce adié
a Křivoklátu hurá,
jsem zde tvůj Lubenec.
Tak pojď si ťuknout Odolenou Vodou,
že jsme krásný pár,

a že máme byt v Prahe Chodov,
a že přejem lásce Ždiar.
Tak!